

[J. Oskar Andersen.]

er stillet Forslag om, at Administrationen af visse Dele af Universitetets Formue og Administrationen af Dele af Sorø Akademis Midler, visse Landejendomme og Skove, skal lægges over fra Kvæsturen til Staten. Der er med Rette af sagkyndige gjort opmærksom paa, at den stedfundne Administration baade af Sorø Akademis og Universitetets Midler er fortrinlig, og der kan ikke være Tale om, at den kan blive billigere. Jeg har tillige den Respekt for det historiske, at jeg mener, man ikke skal afbryde en saadan langvarig Forbindelse, som tilmed er kendt god fra begge Sider, baade af dem, der administreres, og af dem, der administrerer. Det samme gælder den Tankegang at føre Universitetets Kirker fra Universitetets Styre over til at blive selvejende. Jeg kan ikke forstaa, at man tænker paa noget saadant. Det er for saa vidt en Sag, der vedrører Kirkeministeren; men de Menigheder, som hører til disse Universitetskirker, modsætter sig med Universitetet paa det mest energiske, at der sker Forandringer paa dette Punkt, og jeg haaber, at disse ikke vil ske.

Maa jeg til sidst gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Kirkeminister. En Del Medlemmer af Rigsdagen har nu igennem en Række af Aar siddet i det saakaldte kirkepolitiske Udvalg. Jeg har Gang paa Gang over for den højtærede Minister søgt at gøre gældende, at det ganske sikkert var Forudsætningen den Gang, da Loven om dette Udvalgs Nedsættelse blev gennemført, at Udvalget højest skulde sidde i 1 à 2 Aar. Nu har det imidlertid siddet i 5—6 Aar, og der foreligger endnu ingen Resultater fra det. En Hovedaarsag dertil er, at den højtærede Minister ikke kan gøre op, hvad Stilling han selv vil indtage over for de Forslag, der er fremme. Jeg ved meget vel, at den nuværende Regering paa mange Maader er i Lommen paa Det radikale Parti, og jeg ved, at det højtærede Medlem af dette Ting, Povlsen, er en mægtig Mand ogsaa over for Kirkeministeren, men det forekommer mig, at det var paa Tide, at den højtærede Kirkeminister nu tog endelig Bestemmelse om, hvad han vil og ikke vil, og hvis han ikke vil noget, saa gør hastigt Ende paa det kirkelige Udvalg, som nu har siddet længe nok, og hvorom jeg maa sige, at det er trøstesløst for os, som er Medlemmer, at spille vor Tid med at møde dér, naar der ikke kommer noget ud af det i nogen Henseende. Jeg vil haabe, at det, vi længe har ventet, er nær, nemlig at der kommer en

Betænkning, og jeg henstiller til den højtærede Kirkeminister at tage en Beslutning.

S. Munk: I de sidste Aaringer og navnlig i det sidste halve Aars Tid har der fra visse Medlemmer i denne Sal og fra forskellige Handelsorganisationers Side været ført en heftig Agitation, for at der skulde gennemføres en Beskatning af Brugs- og Andelsforeninger. Der er skrevet og talt og vedtaget en Bunke Resolutioner i den Retning, og man har forsøgt at bilde sig selv ind, at man nu kun skulde holde ud en lille Stund endnu, saa vilde man have naaet det Maal, man havde sat sig. Det Haab, der næres af forskellige Handelsorganisationer og af et bestemt Parti i denne Sal, grunder sig dels paa den Omstændighed, at vi lever i en Tid, hvor Staten har set sig nødsaget til at gennemføre visse Ekstraskatter — og saa ræsonnerer man som saa, at det ogsaa vil blive forholdsvis let at overbevise Befolkningen og Regeringen om det rimelige i at beskatte kooperative Foretagender —, dels i den Omstændighed, at der i enkelte andre Lande, f. Eks. England og Norge er sket Vedtagelser om Beskatning af Brugsforeninger. Naar dette herhjemme af Kooperationens Modstandere betragtes som en Sejr, er der dog Grund til at erindre om, at man i England kun beskatter den Del af det saakaldte Overskud, der henlægges, derimod ikke det, der udbetales til Medlemmerne som Dividende. Men det er jo slet ikke denne begrænsede Form for Beskatning, man herhjemme ønsker gennemført, derimod det langt mere vidtgaaende, nemlig Beskatning af hele det saakaldte Overskud. I Norge har man ganske vist for nylig vedtaget en saadan Lovgivning, men kun med 68 Stemmer mod 63, og det er en Lov, der af Finansministeren blev betegnet som værende af midlertidig Art. Hvad nu specielt denne Skat i Norge angaar, er det dog vist et meget stort Spørgsmaal, om de handlende, nu da Loven virkelig er gennemført, er særlig begejstrede for den, da Beskatningen selv sagt har medført en helt anden Prispolitik fra Brugsforeningernes Side, hvorved den private Handel har endnu vanskeligere ved at konkurrere med disse Forbrugernes egne Sammenslutninger end tidligere. Efterhaanden er det jo næsten blevet saadan herhjemme, at vore handlende ikke kan komme sammen eller skrive en Artikel uden at slutte med: For Resten mener vi, at Brugsforeningerne skal beskattes! Men naturligvis er en saadan Udtalelse ikke nok;